

वा धर्षयिष्यन्ति नैर्हताः । न च ते सदृशो राम ! वीर्ये-
षान्यो भविष्यति । रुदेवनरनागेषु लोकोष्णिह पुमां-
स्त्रिषु । न सौभाग्ये, न दाक्षिण्ये, न बुद्धिश्चुतिपौरुषे ॥
नोत्तरे प्रतिपत्तये त्वत्तुल्यो वा भविष्यति । एतद्विद्याद्वयं
प्राप्य यशश्चाव्ययमाप्स्यसि ॥ बलामतिबलां चैव ज्ञान-
विज्ञानमातरौ । क्षुत्पिपासे च ते राम ! नात्यर्थं पोडयि-
ष्यतः ॥ जयश्च दुर्गकान्तारप्रदेशेष्वटवीषु च । सारतां
त्रिषु लोकेषु गमिष्यसि च राघव ! ॥ पितामहसुते हेप्रते
विद्ये चायुर्बलावहे । पातं त्वमसि काकुत्स्थ ! विद्ययोर्ध-
हणेऽनयोः ॥ स्वभावजैर्गुणैर्दिव्यैः कर्मजैर्बलैर्दृढैः ।
भूयस्तव गुणोत्कर्षमेते विद्ये करिष्यतः ॥ ततो रामो जलं
स्रष्टुं प्राञ्जलिः प्रणतः स्थितः । प्रतिजग्माह ते विद्ये
विश्वामित्वात् तपोधनादिति । अतिशयितं बलम् प्रा०
स० । अत्यन्ते बले, सामर्थ्ये, सैन्ये च न० । अतिरिक्तं बल-
मस्य । अत्यन्तबलयुक्ते त्वि० । “जयत्वतिबलो रामो लक्ष्म-
णश्च महाबल” इति रामा० । अतिरथे च भारते अति-
रथविषयएव, “एष ह्यतिबलोमत” इति भोष्णेन मूरिशः
प्रयुक्तत्वात् बलकार्यत्वाच्च तस्य तथालम् ।

अतिवाला स्त्री अतिक्रान्तो बालं बाल्यावस्थाम् । द्विर्धवय-
स्तायाम् “वर्षमात्रा तु बाला स्यादतिवाला द्विर्वाषिकीति”
स्मृत्युक्तायाम् गवि “अतिष्टद्वासतिजशमतिबालां च रोगि-
णाम् हत्वा चरेदिति” स्मृतिः । अत्यन्तबाले त्वि० ।

अतिब्रह्मचर्यं पु० अतिक्रान्तो ब्रह्मचर्यम् अत्या०स० ।
स्त्रीसङ्गमकारिणि ब्रह्मचर्यत्यागिनि ।

अतिभारः पु० अत्यन्तोभारः गुरुत्वम् स्वकार्यकरणे क्षमता-
विशेषो वा । अत्यन्तगौरवे अत्यन्तभारे, “न चातिभारः
समर्थानामिति” । अतिशये “सा सुक्तकण्ठं व्यसनातिभा-
रात् चक्रन्द विग्नो कुररीव भूय” इति रघुः । वेगे च ।

अतिभारग पु० अतिभारेण वेगेन गच्छति गम-ड ३त० ।
खरे अश्वतरे गर्हमादुवडवाजाते अश्वभेदे ।

अतिभी स्त्री अतिविभेदस्थाः दर्शनात् अति-भी-क्तिप् । वज्र-
ज्वालायाम् । तद्दर्शने हि लोकानामतिभीतिकौकसिद्धा ।

अतिभूमि स्त्री अतिशयिता भूमिर्मर्यादा प्रा०स० । अति-
मर्यादायाम्, आधिक्ये च । “प्राप्य मन्मथमदादतिभूमिं
दुःसहस्रनभराः सुरतस्येति” माघः । अतिक्रमेऽप्ययी० ।
मर्यादातिक्रमेऽप्य० । भूमिं मर्यादां वाऽतिक्रान्ते त्वि० ।

अतिभोजन न० अत्यन्तं मर्यादासतिक्रम्य भोजनम् । यस्य
यावत् भोजनमुचितं तदतिक्रमेण भोजने ।

अतिमङ्गल्य पु० अतिमङ्गलाय हितम् अतिमङ्गल-न-यत् ।
विल्वष्टले । प्रा०ब० । अतिमङ्गलहिते त्वि० ।

अतिमर्याद अव्य० । अतिक्रमे अव्ययी० । मर्यादातिक्रमे ।
अतिक्रान्तो मर्यादाम् अत्या०स० । “मर्यादासति-
क्रान्तवति । यस्य वस्तुनः यावतो सीमा तदतिक्रान्ते
निर्मर्यादे त्वि० ।

अतिमात्र त्वि० अतिक्रान्तो मात्रामत्वं अत्या०स० । अति-
शयिते, मात्रातिक्रमकर्त्तरि च । अतिशयिता मात्रा
प्रमाणमस्य । भृशार्थे त्वि० । “सुनिद्रतैस्तासतिमात्रकर्षि-
तामिति” कुमा० । अतिक्रान्तोमात्रं प्रमाणम् अत्या०
स० । दृष्टप्रमाणे त्वि० । [एतच्चोपार्थे ।

अतिमात्रशस् अव्य० अतिमात्र-शस् । अतिप्रमाणकारक-
अतिमान पु० अत्यन्तः मानः अभिमानः । अनुचितताभिमाने
“अतिमाने च कौरव” इति चाणक्यः । अतिक्रान्तोमानं
प्रमाणम् अत्या०स० । प्रमाणाधिके त्वि० ।

अतिमानुष त्वि० अतिक्रान्तो मानुषचरित्वम् अत्या०स० ।
मनुष्यायोग्ये दिव्ये कर्मादौ । “कर्म तस्यातिमानुष-
मिति” पुरा० । तथाभूते रूपादौ च ।

अतिमित्र न० अत्यन्तं परमं मित्रम् । अत्यन्तशान्त्ये “जम्भसम्पद-
विपत्तौ चेमं प्रत्यरिः साधकोबधः मित्रं परममित्रमिति”
ज्योतिषोक्ते नृणां जन्मतारावधि नयमाष्टादशमप्राधिश-
तके परममित्रतारके च ।

अतिमुक्त त्वि० अतिशयेन मुक्तः विदेहकैवल्यं गतः अति-
मुच-कर्त्तरि क्त । निर्वाणमुक्तिमिति । अतिक्रान्तो मुक्तां
शौभ्रात् अत्या० स० । साधवीलतायां, तिनिश-
दृष्टे च पु० ।

अतिमुक्तक त्वि० अतिमुक्त-स्वार्थे कन् । निर्वाणमुक्तिमिति
अतिशयितमुक्ते च । मुक्ता भावे क्त अतिशयेन मुक्तं बन्ध-
हीनता यस्य कप् । तिन्दुकण्ठे, तालकण्ठे च पु० ।

अतिमुक्ति स्त्री अत्यन्ता मुक्तिः । विदेहकैवल्ये तत्त्वज्ञाना-
नन्तरम् “तस्य तायदेव चिरं यावत् विमोक्ष्ये इति” श्रुति-
दर्शिते शरीरत्यागे, अतिमोक्षादयोप्यत्रार्थे पु० ।

अतिमृत्पु पु० अतिक्रान्तो मृत्पु अत्या०स० । मोक्षे “तमेव
विदित्वाऽतिमृत्पुमेति नान्यः पन्था विद्यते” इति श्रुतिः ।
खादृष्टादिभिः शरीरसंबन्धोहि जन्म, तद्वियोगस्य भरणम्
तदभिमानमोक्षोपस्थ । सति च ज्ञाने तन्मूलाज्ञाने निवृत्ते
तदेतत्कशरीरसंबन्धादिकं तन्मुदाहृते पटदाहवत् स्वयं निवर्त्तते
अत एव ज्ञानवतो देहादिसंबन्धं श्रुतिनिर्वास “कशरीरं